

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5538/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгиша Радисављевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3659/19 од 27.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3659/19 од 27.08.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3659/19 од 27.08.2019. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 925/18 од 20.06.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008 од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље, повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца, са пребивалиштем у Новом Пазару, који није наведен у Закључку Владе Републике Србије број 401-161/2008 од 17.01.2008. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3659/19 од 27.08.2019. године, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 7.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности па до коначне исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у конкретном случају нису испуњени, јер је примена материјалног права и висина досуђених трошкова у складу са постојећом праксом.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Чланом 28. став 1. ЗПП прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродовна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Ставом 2. истог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају тужена ревизијом оспорава правилност одлуке другостепеног суда о трошковима поступка.

Како трошкови поступка представљају споредно потраживање, то се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, због чега по налажењу Врховног касационог суда ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић